

**Laat de kleinen tot Mij komen, sprak Jezus tot
de Heer en Mevrouw Delannoo - Van Der Donckt.**

Daarop lieten ze

PETER

**hun zontje, geboren te Zottegem 10 aug. 1955,
leerling aan het Kollege O.-L.-V. van Deinsbeke,**

op 22 december 1962

tot Jezus gaan.

Lieve Jezus,

nu ik hier bij U ben en terugdenk aan de voorbije
dagen kan ik me precies herinneren wat er allemaal
gebeurd is.

's Morgens had ik Papa nog goeie reis gekust.
's Middaags had ik Moeke nog een zoen gegeven vóór
ik naar school ging. Ik heb toen nog geravot op de
speelplaats. En toen, juist vóór we naar de klas
moesten, is het gebeurd. Er scheelde iets, maar ik wist
niet wat. Ik kon me niet recht houden. Mijn meester
die me wegdroeg had ik het graag verteld, maar ik kon
écht niet. Toen heeft de superior me naar de dokter
gebracht en die reed me naar Moeke. Daarna ging het
naar het ziekenhuis. Wat jammer, Jezus, dat ik allen
die me hielpen niets kon zeggen. Ik kon alleen maar
hullen. Het heeft hen zeker pijn gedaan.

Voor mij is alle pijn nu voorbij. Ik ben zo gelukkig
hier bij U. Maar voor Papa en Moeke is het anders,
Jezus. Ze zagen me zo graag! Ze wilden steeds het
beste voor mij. Daarom ook leerden ze me U kennen.
En op de school die ze voor mij uitkozen hebben ze
ook veel over U verteld. Ze zagen me zo graag! Ik was
nochtans niet zoals de andere kinderen. Misschien
juist daarom hielden ze nog méér van mij. Ik ben er zo
blij om dat ze me opgevoed hebben zoals alle andere
kinderen. En dat ik steeds bij hen ben mogen blijven.

Ik geloof vast, Jezus, dat Papa en Moeke juist door mij
nog méér van elkaar zijn gaan houden.

Nu hebben ze veel verdriet, nu ik van hen weg ben.
Ge moet hen helpen, Jezus. Ge moet hen er doen aan
denken dat ze, vroeger, mij moesten helpen en dat ik
van nu af aan hen kan helpen, juist omdat ik bij U ben.
Ik zal U nog veel voor hen vragen, Jezus, voor Papa
en Moeke en ook voor broertje, want wat zij voor mij
gedaan hebben kan ik nooit vergeten.

